

3^e zondag van Pasen B 2024 OLV en STP

Preek

Broeders en zusters!

Een griezelige ervaring was het, die plotselinge verschijning van Jezus. Niemand had Hem binnengelaten. De twee Emmaüsgangers hadden wel verteld, dat zij de verrezen Heer hadden ontmoet, maar toen Hijzelf plotseling in hun midden stond, schrokken zij toch erg. Een geestverschijning misschien? Jezus moest moeite doen om de leerlingen te overtuigen, dat Hij een echte mens van vlees en bloed is. “Kijk naar mijn handen en voeten: Ik ben het zelf. ... En na zo gesproken te hebben, toonde Hij hun zijn handen en voeten.”

Onze handen zijn veelzijdige, mooie organen: wij kunnen er iets mee maken, iets aanpakken, aanwijzen, aanraken, verbondenheid uitdrukken, hand in hand gaan, strelen. Onze voeten zetten ons in beweging, brengen ons ergens naar toe, laten ons samengaan.

Dat de verrezen Heer zijn ‘handen en voeten’ toonde, krijgt een diepere betekenis. De leerlingen hadden immers hun handen van Hem afgetrokken, toen het erop aankwam. Zij hadden zich uit de voeten gemaakt, toen het moeilijk werd. Nu reikte Jezus hun zijn handen ten teken van verbondenheid: “Vrede zij u”. Hij liet hun zijn voeten zien, ten teken dat Hij met hen weer op weg wilde gaan.

Dat de leerlingen hun handen van Jezus hadden afgetrokken en zich uit de voeten hadden gemaakt, liet zien hoe zwak hun geloof was geweest. Bij het kruis hield het op. Door Zijn onverwachte terugkomst als de Levende gaf Jezus aan het geloof van Zijn leerlingen weer ‘handen en voeten’.

Zo zeggen wij dat: iets ‘handen en voeten geven’. Wij bedoelen dan dat wij iets aanpakken en in beweging komen, niet meer verlamd blijven neerzitten. Dat gebeurde in dit paasevangelie. Jezus gaf hun geloof weer ‘handen en voeten’. Zij stonden op uit de verlamming, staken de handen uit de mouwen, kwamen in beweging. Jezus zond hen naar buiten, te voet op weg, om getuigenis af te leggen in de wereld.

Broeders en zusters, dit paasevangelie heeft ook betekenis voor ons. De verrezen Heer Jezus Christus is ook voor ons de 'vorst des levens', zoals Petrus in de lezing zei, 'de voorspreker bij de Vader', zoals Johannes Hem noemde. Hij reikt ons Zijn handen ten teken van vrede, toont ons zijn voeten ten teken van zijn samengaan met ons op de levensweg. Hij geeft ons geloof 'handen en voeten', zodat wij eveneens gaan handelen vanuit ons geloof, op weg gaan om zijn getuigen te zijn. Wij zijn in deze wereld de 'handen en voeten' van Christus, om goed te doen, te vergeven en vrede te brengen.